

a L'EDITORIAL

L'atenció a les persones grans: un repte inajornable

Catalunya és un país amb una altíssima esperança de vida: 83,4 anys de mitjana (les dones 86,1 i els homes 80,5). Només ens supera el Japó. Això és una bona notícia. L'envelliment de la nostra societat, si des del punt de vista econòmic és un problema, individualment és el que tots desitgem: una vida llarga i plena. Es, doncs, una bona notícia que comporta reptes enormes perquè no es tracta només de guanyar anys de vida, sinó vida als anys: és a dir, de tenir una vellesa de qualitat. I aquí la cosa es complica. Si d'una banda els avenços de la ciència i de l'assistència mèdica han propiciat aquest allargament de la vida, de l'altra els canvis en l'estructura familiar i social, i la crisi econòmica dels últims anys, han posat en dubte la sostenibilitat del sistema d'atenció a les persones grans. La migradesa

dels ajuts a domicili, l'oferta insuficient de places de residència i de centres de dia, el fet que la majoria d'aquesta oferta provingui del sector privat (60%) amb preus inaccessibles per a molts, i la distorsió que aquestes mancances provoca en el sistema sanitari o en el mercat de treball d'atenció a les persones (amb més economia

Catalunya té una altíssima esperança de vida i hem de poder viure la vellesa en condicions dignes

submergida i treballadors poc qualificats) fan que el panorama sigui preocupant. D'aquí el crit d'alerta llançat ahir per les entitats del Tercer Sector Social.

El que els experts i professionals diagnostiquen, els ciutadans ho vivim cada dia. En totes les cases hi ha persones grans que necessiten una aten-

ció especial, hi ha fills desbordats per la realitat d'uns pares que no es valen per si mateixos i per als quals no troben una sortida digna. Hi ha també, des del punt de vista dels protagonistes, persones d'edat avançada que demanen ser tractats no com a problema, que volen que se'ls respecti el seu dret a decidir. En la majoria de casos, la preferència és seguir vivint on viuen. Però hi ha molta casuística. No es pot parlar d'una única solució bona. Del que sí que es pot i s'ha de parlar és de la necessitat urgent d'abordar una realitat complexa que va a més. Del que s'ha de parlar és d'incrementar recursos públics, de coordinar millor les administracions, de prestigiar els professionals que atenen la gent gran i de valorar la feina de les entitats socials que sovint són pioneres a l'hora d'innovar. Estem davant d'un repte inajornable.

LES CARES DEL DIA

Raimon

El cantautor de Xàtiva comença aquest divendres el primer dels seus recitals de comiat al Palau de la Música. Raimon interpretarà per últim cop el seu imponent llegat musical, que formarà part per sempre de l'imaginari col·lectiu de la comunitat catalanoparlant. Ja hi haurà temps per valorar en tota la seva magnitud la seva figura. **P. 30-31**

William Kentridge

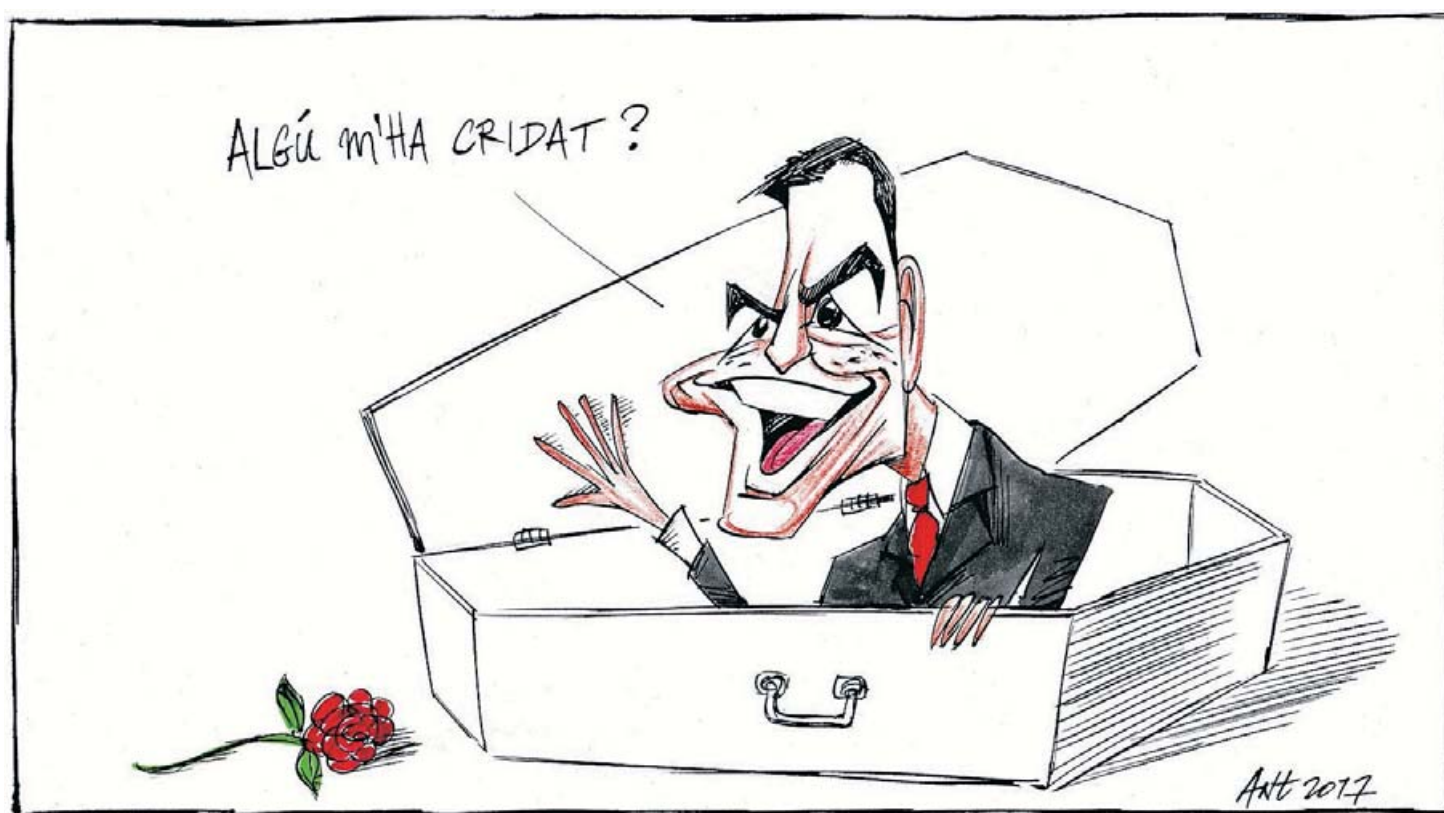
L'artista sud-africà ha sigut reconegut amb el premi Princesa d'Astúries per la seva obra i pel seu compromís en la denúncia de l'apartheid, el sistema de segregació racial vigent al seu país fins als anys 90. Kentridge és un artista polifacètic, que ha cultivat totes les arts plàstiques, des de muntatges escènics fins al videoart, passant pel cinema i el mim. **P. 33**

Susana Díaz

La presidenta andalusa ha fracassat en el seu objectiu de derrotar àmpliament Sánchez en la presentació d'aval, i nota al clatell l'alè de l'exsecretari general, que s'ha situat a només 5.000 firmes de distància. Amb els resultats fets públics ahir, la cursa per liderar el PSOE està més oberta que mai. Sánchez té opcions reals de guanyar. **P. 06-07**

ANTHONY GARNER

L'ARA estrena la 3a edició de la revista
'Ets Nen', d'"Ets el que menges"

Menjar bé, créixer sans

Aquest cap de setmana, per només 9,90 €

ara.cat

Revista
+
llibre
de receptes

ETS EL QUE
MENGES